

בש"פ 1327/14 - מורד ערמין נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון
בש"פ 1327/14

לפני: כבוד השופט י' עמית

העורר: מורד ערמין

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים בתיק עמ"ת 51023-01-14 שניתנה ביום 13.2.2014 על ידי כבוד השופט א' פרקש

בשם העורר: עו"ד יוסף סמארה ועו"ד ג'ריס דחדולי

החלטה

בקשת רשות לערור על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים (כב' השופט א' פרקש - סג"נ) מיום 13.2.2014 בעמ"ת 51023-01-14, בגדרה נדחה עררו של המבקש על החלטת בית המשפט השלום בירושלים (השופטת ח' מאק קלמנוביץ - סג"נ) מיום 21.1.2014 במ"ת 40475-11-12 לפיה אין מקום לשנות את תנאי השחרור של המבקש אשר ימשיך לשהות במעצר בית תוך שהוא רשאי לצאת לעבודה.

1. נגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות שונות לפי חוק מס ערך מוסף התשל"ו-1975. על פי עובדות כתב האישום, בתקופה הרלבנטית לכתב האישום הוציא המבקש חשבוניות מס פיקטיביות רבות של חמש חברות שהיו בבעלותו, וכן קיזז תשומות שלא כדין בדו"חות שהגיש בחלק מהחברות. היקף העבירות המיוחס למבקש בכתב האישום הינו בסך של כ-4 מליון ₪.

2. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הוגשה כנגד המבקש בקשה למעצר עד תום ההליכים. בסופו של יום, לאחר דיונים בבקשה שוחרר המבקש בתנאים מגבילים הכוללים מעצר בית מלא, ערבות כספית על סך 350,000 ₪ ופיקוח של חמישה מפקחים. המבקש הגיש בקשה לעיון חוזר במסגרתה עתר לאפשר לו לצאת לעבודה. ביום 15.4.2013, הוחלט להתיר למבקש לצאת לעבודה כשומר בבית ספר, לאחר שמנהלת בית הספר התייצבה לדיון והסכימה לפקח על המשיב בעת שהותו במקום העבודה.

עמוד 1

לאחר זמן הסתבר כי המבקש לא שהה במקום עבודתו וכתוצאה מכך חזרה בה המנהלת מהסכמתה לפקח עליו והמבקש פוטר מעבודתו ביום 17.11.2013. מאז הפיטורין מצוי המבקש במעצר בית מלא. ביני לביתי, הגיש המבקש ערר נוסף בנוגע לשינוי בתנאי מעצר הבית, ובהחלטתו של בית המשפט המחוזי מיום 22.7.2013 נקבע כי המבקש יהא רשאי להגיש בקשה חוזרת לעיון, אם פרשת התביעה לא תסתיים עד ליום 31.12.2013. ביום 21.1.2014 התקיים דיון בבקשה נוספת לעיון חוזר בתנאי השחרור של המבקש. בהחלטת בית המשפט השלום שניתנה בתום הדיון, התייחס בית המשפט להחלטה מיום 22.7.2013, בה נקבע התאריך 1.1.2014 כ"קו פרשת המים" שממנו ואילך יש מקום לשינוי תנאי השחרור אם לא תחול התקדמות משמעותית בשמיעת התיק העיקרי. נקבע כי מאחר שכנגד שניים מעדי התביעה הופנו איומים, ואף הוגשו כתבי אישום בגין כך, אין מקום להקל בתנאי שחרורו של המבקש. עוד קבע בית המשפט השלום, כי המבקש יהא רשאי לצאת לעבודה, לאחר שיתקיים דיון בו יתאפשר למשיבה לחקור את המעסיק המוצע ולהתרשם ממנו. יצוין כי באותו דיון אמרה באת כוח המשיבה כי "במידה ויבוא לבית המשפט אדם שמוכן להעסיקו ולפקח עליו פיקוח מלא, ותינתן לנו אפשרות לחקור אותו בבית המשפט תינתן החלטה בהתאם".

3. כנגד החלטת בית המשפט השלום הגישו המבקש והמשיבה עררים, שנדחו בהחלטתו של בית המשפט המחוזי מיום 13.2.2014, בה נקבע כי:

"החלטתו של בית משפט קמא מאוזנת כדבעי. אכן היה מקום לתת משקל לנסיבות החדשות שנוצרו בגין אותם איומים לכאורה על ידי התביעה, אף כי אין כל ראיה הקושרת את העורר ישירות לשילוחם של אותם מאיימים על עדי התביעה, שכן לפי הגדרת בית המשפט קמא, הוא 'הנהנה' מפעולתם של אותם ארבעה".

בית המשפט ציין בהחלטתו כי אותם עדים שאוימו לכאורה אכן נמנעו מלהשיב לשאלות במהלך עדותם בתיק העיקרי. לפיכך קבע בית משפט קמא כי ניתן יהא לשקול מחדש את תנאי השחרור של המבקש לאחר שתסתיים עדותם של העדים שאינם בשליטת המאשימה. עוד נקבע כי ערר המשיבה שלא לאפשר לעורר לצאת לעבודה, מוקדם, שכן טרם הוצג ונחקר מעסיק פוטנציאלי שיהיה מוכן לפקח על המבקש. עוד צוין כי ייתכן שהחלטת בית משפט השלום לגבי אפשרות יציאת המבקש לעבודה, נסמכה על דבריה של בא כוח המשיבה, שנזכרו לעיל.

4. מכאן בקשת רשות הערר שבפניי, בה טוען המבקש באריכות כנגד טענותיה העובדתיות של המשיבה באשר לטענת האיומים לכאורה ועילת שיבוש הליכי המשפט; כי סוגיית אפשרות המשיבה לחזור בה מהצהרתה כי היא נכונה לחקור את המעסיק המוצע ולגבש את דעתה בנושא, הינה סוגיה עקרונית החורגת מעניינו האישי; כי בית משפט קמא התעלם מנסיבותיו האישיות הקשות וכן מהקפדתו הדווקנית, לשיטתו, על תנאי מעצר הבית.

5. דין הבקשה להידחות.

אף לשיטה המגמישה את תנאי הרשות לערר, תיק זה איננו מהמקרים שיש בהם מקום לגלגול שלישי. לא מתקיימות נסיבות מיוחדות וכן לא מתעוררת שאלה עקרונית בעלת חשיבות, אשר תצדיק קיום דיון בגלגול שלישי (ראו לדוגמה בש"פ 1349/14 פרץ נ' מינצווארסקי).

מדינת ישראל, פסקה 5 והאסמכתאות שם (2.3.2014); בש"פ 5520/13 דיאב נ' מדינת ישראל (20.8.2013)).

אף אין כל עניין עקרוני בטענה כי המשיבה חזרה בה מהצהרתה, לאחר שעררה של המשיבה נדחה בהיותו מוקדם. המבקש האריך בנוגע לחשיבות יציאתו לעבודה לצורך פרנסת משפחתו, אך מעבר לכך שהבקשה אינה מגלה כל שאלה עקרונית, הנושא ממילא טרם הוכרע על ידי בית משפט השלום, כך שבאודאי שאין מקום להתערבות בית המשפט בשלב ביניים זה.

6. אשר על כן, אני דוחה את הערר ללא צורך בתגובת המשיבה.

ניתנה היום, ג' באדר ב' התשע"ד (5.3.2014).

ש ו פ ט